

نقد‌ها و بررسی‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

اقامه‌ی اسلام خالص و کامل پس از او بوده است. آری، چنانکه علامه منصور هاشمی خراسانی در کتاب «بازگشت به اسلام»^۱ تبیین فرموده، مراد از سنت پیامبر خداوند، اخبار آن حضرت نیست، بلکه قول و فعل اوست و قول و فعل او اگرچه از طریق اخبار ظنی و تحریف‌شده قابل دسترسی نیست، از طریق خلیفه‌ی او قابل دسترسی است و این به معنای آن است که خداوند سنت او را پس از او مانند کتاب خود حفظ فرموده، ولی مسلمانان با سوء اختیار خود به آن عمل نکرده‌اند؛ همچنانکه با تقصیر خود، به کتاب خداوند نیز عامل نبوده‌اند و این سبب عدم اقامه‌ی دین خداوند بوده است. بنابراین، عدم اقامه‌ی اسلام خالص و کامل پس از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم تاکنون، ناشی از عدم حفظ کتاب خداوند یا سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم نبوده است تا پرسیده شود که آیا خداوند قادر به حفظ دین خود بوده یا نبوده است، بل ناشی از عدم عمل به کتاب خداوند و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم توسط مسلمانان بوده که از تفریط و تقصیر خود آنان برخاسته است و به خداوند - سبحانه و تعالی - نسبت داده نمی‌شود؛ با توجه به اینکه مراد از حفظ دین، آنجا که وظیفه‌ی خداوند شمرده می‌شود، ایجاد امکان برای دسترسی یقینی مسلمانان به کتاب او و سنت پیامبر اوست، قطع نظر از اینکه آنان از این امکان استفاده کنند یا نکنند، نه اجبار آنان به استفاده از این امکان افزون بر ایجاد آن؛ چراکه چنین اجباری بر خلاف حکمت و سنت خداوند است و تکلیف مسلمانان و ثواب و عقاب آنان را لغو می‌کند. بنابراین، خداوند قادر به حفظ دین خود در طول ۱۴۰۰ سال بوده و این کار را از طریق حفظ کتاب خود از تحریف و جعل خلیفه‌ای برای پیامبرش انجام داده است، ولی مسلمانان به دین او عمل نکرده‌اند و کتاب او را ضایع و خلیفه‌ی پیامبرش را غایب ساخته‌اند و با این وصف، خداوند به آنان ستمی نکرده است، ولی آنان خود به خود ستم کرده‌اند؛ چنانکه فرموده است: **﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾**^۲؛ «و خداوند کسی نبوده که به آنان ستم کرده است، ولی آنان خود بوده‌اند که به خود ستم کرده‌اند».

ثانیاً کسانی که با معرفتی ناقص درباره‌ی اسلام و خلیفه‌ی خداوند در زمین از دنیا رفتند، گروهی بودند که درگذشتند و خداوند به احوال آنان آگاه‌تر است؛ اگر بخواهد آنان را می‌آموزد و اگر بخواهد آنان را عذاب می‌کند. اگر آنان را بیامرزد، به سبب فضل خود آرمزیده است؛ چراکه آرمزنده‌ای مهربان است و اگر آنان را عذاب کند، به سبب تقصیری است که در تحصیل معرفت کامل درباره‌ی اسلام و خلیفه‌ی خداوند در زمین کرده‌اند و او به آنان ستمکار نیست؛ چنانکه فرعون هنگامی که دعوت موسی علیه السلام را شنید به او گفت: **﴿فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى﴾**^۳؛ «پس تکلیف قرن‌های گذشته چه می‌شود؟!» و موسی علیه السلام به او پاسخ داد:

۱. ص ۲۰۶

۲. العنکبوت / ۴۰

۳. طه / ۵۱

﴿عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى﴾^۱؛ «علم آن نزد پروردگرم در کتابی است و پروردگرم گمراه نمی‌شود و از یاد نمی‌برد». این است که درباره‌ی آنان فرموده است: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^۲؛ «آنان گروهی بودند که درگذشتند؛ برای آنان چیزی است که کسب کردند و برای شما چیزی است که کسب کردید و شما از کاری که آنان کردند بازخواست نمی‌شوید». بنابراین، بهتر است که شما سرنوشت آنان را به خداوند واگذار کنید و برای سرنوشت خودتان چاره‌ای بیندیشید؛ چراکه مرگ بسیار نزدیک است و ممکن است شما را نیز به سرنوشت آنان دچار کند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورها شیخ حرانلی
 مجله مجتبیان بهرین بی‌نقدها

۱. طه / ۵۲

۲. البقرة / ۱۳۴

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورها شیخ حرانلی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.